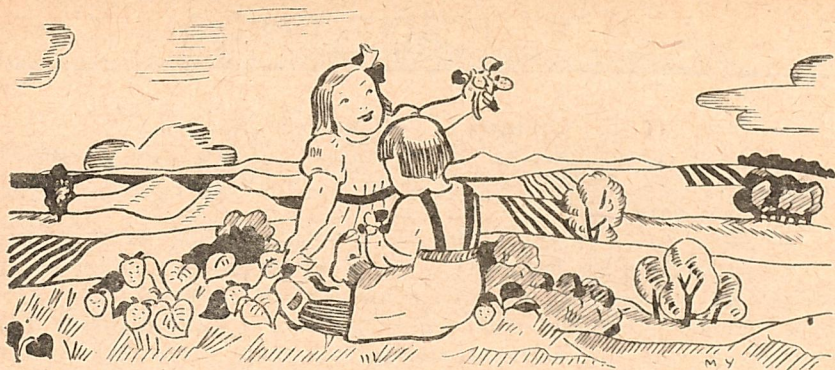

КОКИЧЕТО И СНЪГА

Драматизирана приказка

На сцената сж: Розата, Лалето, Теменугата и Тревата съ облѣкло, подходящо на тѣхния цвѣтъ.

Явява се Кокичето, облѣчено въ обикновена обвивна бѣла хартия.

КОКИЧЕТО (на страна отъ тѣхъ). Боже, каква прелестъ, каква красота! Цвѣтове най-различни и чудно красиви бои: червени жълти, сини и зелени. А азъ съмъ тѣй безцвѣтно и тѣй грозно! (Оглежда се). Никой не ме поглежда, никой не ме харесва.

РОЗАТА. Дружки, днесъ е нашиятъ празникъ. Дошла е пролѣтъта. Всички трѣбва да се радваме на нея. Хайде, да изиграемъ нѣщо и да се повеселимъ.

ЛАЛЕТО. Добре, добре, нека да изиграемъ единъ балетъ въ честь на пролѣтъта (Играятъ балетъ).

КОКИЧЕТО. (следъ балета къмъ Розата): Мила Розо, моля ти се, дай и на менъ отъ твоята хубава боя. И азъ искамъ да стана хубаво като тебе.

РОЗАТА. Какъ? Да ти дамъ отъ моята боя? — Не! Дѣдо Господъ даде тази боя само на мене. Иди при другитѣ цвѣтя. Тѣ, може би, ще ти дадатъ отъ своята боя.

КОКИЧЕТО (отива къмъ Лалето) Мила Госпожице, бжди така добра да ми дадешъ отъ своята златно-жълта боя. Исамъ и азъ да стана хубаво и прелестно, както си ти.

ЛАЛЕТО. Мило Кокиченце, на драго сърдце бихъ ти дало отъ моята боя, но азъ не мога да сторя това. Дѣдо Господъ даде тази боя само на мене. Иди при другитѣ цвѣтя. Тѣ, може би, ще ти дадатъ отъ своитѣ бои.

КОКИЧЕТО (отива къмъ Теменугата). Мила Теменужке, моля ти се, дай ми отъ твоята небесно-синя боя. Исамъ и азъ да стана хубаво, като тебе; искамъ и мене да харесватъ хората и да имъ доставямъ радостъ и удоволствие, като ме гледатъ. Исамъ и съ мене да се китятъ млади и стари, когато дойде пролѣтъта.

ТЕМЕНУЖКАТА. Мило Кокиченце, дѣдо Господъ даде тази боя само на мене. Азъ не мога да раздавамъ на други цвѣтя отъ нея. Иди при другитѣ цвѣтя. Тѣ, може би, ще ти дадатъ отъ своитѣ бои.